

**Svenska klubbens missgerningsbalk
: enfaldigen författad, samt
redeligen oc...**

En af de femtio äldste,

Kerr
Lällak

HUMORISTISKT FÖREDRAG,

HÄLLET I SVENSKA KLUBBEN I CHICAGO.

Svenska Klubbens Missgerningsbalk:

ENFALDELIGEN FÖRFATTAD, SAMT REDELIGEN OCH TROLIGEN ANTAGEN,
GILLAD OCH STADFÄSTAD, SYNNERLIGAST I DEN VÄLVILLIGA
AFSIGTEN ATT BEFORDRA KLUBBENS ANSEENDE, FÖR-
KOFRAN, SAMT ANSTÄNDIGA UPPFÖRANDE, I
BÅDE IN- OCH UTVERTES MÅTTO.

(Obs. Denna MISSGERNINGSBALK skall evärdeligen förvaras i klubbens arkiv,
jemte öfriga viktiga handlingar, till efterrättelse, uppmuntran
och ömsesidig tröst och uppbyggelse.)

§ 1.—Om medlem tar till bästa tills han ej mera vet
Att skilja norr från söder med någon säkerhet,
Hans namn på svarta tafian då presidenten skrifer,
Och kvarstår det till åter den druckne nykter blifver.

Dock skall attest från doktor, bestyrkt med ed, han gifva
Att han nu nykter är och framgent vill förblifva. — —
I brist hvaraf han ställ's, två måna'r eller tre
På prof, att klubben må ett sakrikt utslag ge.

§ 2.—Om han ej skatt betalar, änskönt han shaber har,
Men knusslar argt och trilsket,—hans ondska varde klar!
En sexa han då böte, samt annat sådant mera,
Alltsom det lyckas klubben att honom persvadera.

§ 3.—Om klubbens frid han störer, änskönt han nykter är,
Och grälar, svär och hojtar, samt illa åt sig bär,
Han ledes då till porten, att utanföre vandra,
Tills han sig hunnit lugna, och lunkar hem som andra.

§ 4.—Om medlem skulle somna, midt under en session,
Må ingen då tillåtas att väcka hans person,
Ty när en oskuld sofver, ombuldande den skatten,
Små änglar patrullera kring honom hela natten.

På det han nu må sofva helt ostörd, utan mehn,
Sessionen då förtsättes på teckenspråk allen' ;—
Såvida det ej händer att alltför hårdt han snarkar,
I hvilket fall ur klubben man genast honom sparkar.

§ 5.—Om preference han spelar, men blir i spelet het,
Så att han hufvet tappar, och görer bet på bet :
Han varde tydligt saker,— och dömes då den gubben
Sin ondska att försona med en bål punch till klubben.

§ 6.—Om han en medlem klandrar och skäller på dess bak,
Och ej om tillgift beder,— han varde tydligt sak :
Han sexan då skall böta man under qvällen taget,
Samt bjude se'n cigarrer och toddar öfver laget.

Om han ej böta mäktar, man efterskänka bör,
Dock endast på det vilkor att afbön straxt han gör ;
Men gör han icke detta, han måste genast fällas
Att medan mötet varar uti en skamvrå ställas.

§ 7.—Om medlem blir "på kulan" när han vid bordet är,
Och mäktar ej behålla det goda han förtär,
Då skall man, nota bene, ej saken låtsa märka,
Ifall det skett i afsigt att svaga nerver stärka.

Men har han starka nerver, och annars är vid hull,
Då måste han bestraffas, för skick och ordning skull :
Han dömes då att vatten i fjorton dagar dricka,
Samt äta endast bröd, tills han har bättre lärt sig skicka.

§ 8.—Om medlem tar till ordet då han ej ordet har,
Och ingen ursäkt gitter att gifva till försvar :
Uti slik casus domen skall obevekligt blifva,
Att konjac eller beer till bot den felande må gifva.

§ 9.—Nu händer sig att medlem bär sig illa åt,
Att, tjust af qvinlig fågring, han lägger ut försåt
Samt tar utaf en syster en kyss, och annat mera,
Som man i denna balk ej noggrant kan specificera :

Han bör då gruffligt straffas med hela "tabletaet ;"
Ty blir han icke straffad—så gör han om kalaset !—
Han drifs då ut från klubben, tills system, som han kränkt,
Tar syndaren till nåder och allting efterskänkt.

Men gör hon icke detta, och ej förlikning ger,
Då må han ej i klubben sin näsa sticka mer ;
Men denna dom skall likväl till döden honom binda :
"Den lem som mest har syndat skall han med sorgflor linda."

- § 10.—Om medlem döden dör, men som dock annars hygglig är
Då måste klubben genast anföra svårt besvär :
En kommitté af tre då straxt till döden måste skickas
Med hvar sin kannan punch, i akt att gubben måtte blikkas.

Men kan han icke blikkas — vi doktor *Youngstedt* ha,
Som ofta lurat döden, och alltid gjort det bra :
Han blott behöfver handen mot den döde sträcka,
Att honom straxt till lifvet och helsan återväcka.

Och när han väckt den döde, — så är det doktors punch ;
Och bjudes döden sedan af klubben på en lunch,
Der doktorn presiderar vid ändan utaf bordet,
Och der den nyssuppståndne har rätt att föra ordet.

Vår *Konsul* sedan håller en stor parentation, —
Bevisande att döden ej nånsin tar räson,
Ej ens när vackra flickor i mängd kring honom lipa ; —
Dock hålls den på latin, — ett språk ej döden kan begripa.

- § 11.—Om medlem hatt förbyter när han skall hemåt gå,
Tar annan mans galoscher och hvad han hittar på,
För dylikt brott mot klubben han skall med rätta sota :
Äggtoddar — mycket starka — blott kunna skadan bota.

- § 12.—Om någon medlem ljuger, af vana eller smak,
Samt skryter onaturligt, — det vare samma sak :
Till straff för sådant ofog, och varnagel för andra,
Han aldrig mer får spela, men endast korten blanda.

- § 13.—Att öfverheten hedra enhvar sig lära bör,
Hvadhelst den sjelf förbryter ej alls till saken gör ;
Man kan ej vara öfver och under på en gång ;
Men den är till att hålla oss andra uti tvång :

Nu om en medlem kallas i klubben föra ordet,
Han är då öfverhet, om än han ligger under bordet,
Och måste därför hedras, blott att han är nog pigger,
Förhandlingarna leda der han på golfvet ligger.

§ 14.—Om medlem skulle drista, fast svårt han sig förgått,
Det minsta protesterar emot den dom han fått,
Hvad f—n skall man då göra?.....Jag kan det ej begripa;
Men tydligt är att klubben då råkat i en knipa.

Dock som ej högre domstol än klubben sjelf vi ha,
En dömd må ej tillåtas att oss vid näsan dra;
Men att han må bevisas han ej har oss på gaffel,
Voterar bör, att saken rangeras genom raffel.

Om brottslingen då tappar, då må han veta hut,
Samt tåligt lida straffet; om ej, så får han stut,
Och läggs då på en bänk, der man åt honom hyggligt bäddar,—
Så framt ej genom värj'målsed han akterspegeln räddar.

§ 15.—Om medlem pressas hårdt af skuld och dylikt mera,
Då bör man honom flux på fläcken preservera:
Man honom doppar då i *Lundbergs Stone-preserv*,
Tills sjelf han blir af sten och gör ej mer förderf.

Se'n säljs han på auktion, att björnars anspråk fylla;
Men blir han icke såld, man honom kan förgylla
Och sätta'n i vår hall, just till en minnesstod,
Precist på samma plats der förr han ofta stod.

§ 16.—*Tout à son temps*:*) Om satan på medlem anspråk gör,
Då må vi hålla svarten vid extra godt humör:
Det står ej till att fela, om, efter gamla stilen,
Vi honom proponera: "*Sir, lasst uns karten spielen.*"**)

Som hin har godt om själar, men fattig är på mynt,
Han nappar straxt på kroken, och spelar oförsynt:
Om *Grönbeck* då får blanda, vi ha jemt trumf på handen;
Och när vi själen vunnit, — på porten bums med anden!.....

Se'n hin är körd på porten, och döden lurad är,
Kan klubben nog sig reda, förutan stort besvär:
Det är så lugnt att veta att man har fältet klarat,
Och att man får behålla det goda man har sparat.

Om dessa bud och stadgar tillbörligt följda bli,
Att hvar och en må märka ej menas raljeri,
Skall klubben existera så länge verlden står,
Och äfven sedermera, det slår ej fel; — gutår!

EN AF DE FEMTIO ÄLDSTE.

*) Allt har sin tid.

**) Herre, låtom oss spela kort.

[= "Dr. C. O. Lundberg"]
f.ö. Redaktör af "Sändebudet" och "Lindbergs Nisse"
i Chicago.

Tryckt i Chicago.
Skänkt 1887 af Ernst Skarstedt.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

